

[Ministeren for Landbrug og Fiskeri.]

har vist, det er ønskeligt at faa gennemført. Dernæst er der i Lovforslaget en Bestemmelse om, at Bevillingerne forlænges for tre Aar, dog saaledes, at der ogsaa med Hensyn til selve Bevillingerne er nogen Afvigelse fra de nugældende Bestemmelser, ikke nogen Indskrænkning i Bevillingerne, men tværtimod en mindre Forhøjelse paa visse Omraader, som dog ikke er af afgørende Betydning. Fremdeles indeholder Lovforslaget enkelte andre Ændringer, som er af nogen Værdi, og som i alt Fald betyder Afvigelser fra det nugældende paa visse Punkter. Jeg skal kort gennemgaa de vigtigste af disse Afvigelser.

For det første er der en Bestemmelse om, at Jordlovsudvalget udvides med et Medlem, idet der skal udnævnes en Repræsentant for Gartneri og Havebrug. Efterhaanden er denne Lovgivning ogsaa kommet til at omfatte Oprettelsen af Gartnerier og Havebrug, og der findes i den gældende Lov Bestemmelser, hvorefter disse Interesser er repræsenteret i Amtskommissionerne. Der er Gang paa Gang fremsat Ønske om, at de ogsaa blev repræsenteret i Statens Jordlovsudvalg, og jeg har nu ment det rigtigt at imødekomme dette Ønske. Det er det, som denne Bestemmelse gaar ud paa.

Den næste Hovedafvigelse, jeg vil nævne, findes i § 6. Den gaar for det første ud paa at forhøje Maksimum for Byggelaanet for Husmandsbrug fra 10 000 Kr. til 12 000 Kr. og for Gaardmandsbrug i særlige Tilfælde fra 15 000 Kr. til 18 000 Kr. Foranledningen dertil er de nuværende høje Byggeudgifter i Modsætning til tidligere. Dernæst er der indført en Bestemmelse om, at der kan gives rentefrie Laan til disse Nybyggere. Dette begrundes med, at Byggekostningerne er blevet saa store, og at Indtjeningsmulighederne for de paagældende Landmænd ikke er videre gunstige. Det foreslaas i denne Paragraf, at af den Sum, der gives som Laan til de paagældende, kan et Beløb paa indtil 25 pCt., dog højst 3 000 Kr., ydes som rentefrit Laan. Dette gælder ikke alene for Laan til Oprettelse af Husmandsbrug, men ogsaa i særlige Tilfælde for Laan til Oprettelse af Gaardmandsbrug, dog med den Forskel, at Rentefrihedsbestemmelsen gælder i første Tilfælde som almindelig Regel, men hvad Gaardmandsbrugene angaar kun i særlige Tilfælde, idet jeg regner med, at der udkræves flere Penge til at oprette et Gaardmandsbrug fremfor til at oprette et mindre Landbrug, et Husmandsbrug; man maa derfor kunne gaa ud fra, at de, der opretter et Gaardmandsbrug,

i Almindelighed er noget bedre økonomisk stillede. Jeg mener dog ikke, man helt skal udelukke dem, der søger at faa et Gaardmandsbrug og har vanskeligt ved at faa et saadant, fordi deres Pengemidler er knappe, fra at faa et delvis rentefrit Laan. Derimod vilde det være betænkeligt at give alle, der ønsker at faa et Gaardmandsbrug, Ret til at opnaa et delvis rentefrit Laan, altsaa faktisk et direkte Tilskud fra Staten. Derfor er der indført denne Forskel med Hensyn til Rentefrihed vedrørende Gaardmandsbrug og vedrørende Husmandsbrug.

Den næste Hovedbestemmelse, som jeg vil omtale, er Bestemmelsen i § 15, i hvilken det hedder:

„Saafernt der til Byggearbejder efter denne Lov anvendes fremmed Arbejds-kraft uden for Bygherren og hans nærmeste Familie, Haandværksmestre eller Entreprenører, skal ved Antagelse til Arbejdet foretrækkes Arbejdere, der er forsikret mod Arbejdsløshed, i første Række Familieforsørgere. Som Haandværksmestre kan kun antages Mestre med betryggende haandværksmæssig Uddannelse.“

Denne Bestemmelse tilsigter to Ting. For det første, at naar der skal antages Arbejdere til Opførelse af Bygninger i disse Tilfælde, hvor der ikke alene ydes billige Laan til de paagældende Landmænd, men tillige ydes delvis rentefri Laan, hvad der faktisk betyder et Statstilskud, bør der ved saadanne Arbejders Udførelse foretrækkes Arbejdere, som har forsikret sig mod Arbejdsløshed. Jeg finder det fuldt forsvarligt og fuldt rimeligt, at naar man baade støtter Arbejderne i deres Bestræbelse for at forsikre sig mod Arbejdsløshed, og støtter unge Landmænd til at faa et Brug, en Virksomhed, en Bedrift, ved hvilken de kan klare sig, bør man fastholde, at i saadanne Tilfælde skal der foretrækkes Arbejdere, som har ydet den Indsats at forsikre sig mod Arbejdsløshed. Den anden Bestemmelse, som indeholdes i denne Paragraf, gaar ud paa, at man skal sikre sig, at de Haandværksmestre, der antages til Arbejdets Udførelse, har betryggende haandværksmæssig Uddannelse. Det har desværre vist sig, at det Arbejde, der er udført, og de Materialier, der er anvendt, ikke altid har været saa gode, som de burde være. For at undgaa, at slikt skal forekomme i for stort Omfang, finder man det rigtigt at indføre en Bestemmelse som den nu nævnte.

Lovforslaget er vedtaget i Folketinget, og jeg skal tillade mig at anbefale det til